

Guddommelige Guruers Galskap

*Av Per Henrik Gullfoss
gullfoss@hebb.no*

Illustrasjonsfoto: colourbox.no

Jeg har akkurat vært på tre ukers besøk hos en god venn som bor i et annet land. Han har lenge fulgt en ganske så spesiell guru gjennom tykt og tynt, men har nå forlatt henne etter åtte års "trofast tjeneste". Når har det hele blitt slik at vår venn har kjøpt og eier huset han har bodd i sammen med gurun. Denne gurun nekter å flytte og huseieren må derfor kaste henne ut for å få tilgang til sitt eget hjem. Situasjonen er forståelig nok til tider mildt sagt svært tilspisset. Det er to hus på eiendommen og min venn bor i den lille "kårstua", mens han venter på at rettsvesenets langsomme kvern skal frigjøre hovedhuset fra gurun og hennes følgere.

En stemningsrapport fra mitt besøk:

Gjengen oppe i "storstua" synger høyt, mens de iblant forteller oss at de er ren kjærlighet og det høyest vibrerende energifeltet i verden. Til tider utspiller det seg absurde scener, som når sangen blir avbrutt av at utbryteren smeller i grytelokk og setter på høy rockemusikk. En av de nye sektmedlemmene kommer ned med kanaliseringer og vil fortelle utbryteren om all kjærligheten og sannheten han går glipp av. Min venn ber ham rasende om å tørke bort det hellige fliret og ta ansvar for seg selv og slutte å utnytte andre mennesker på det groveste. Disippelen står og smiler for å vise at han er ren kjærlighet, mens han blir utskjelt som en lusete hund. Jeg sitter og ser på og griper meg selv i å le høylytt, fordi scenen er så komisk absurd og antagelig fordi det er eneste måten jeg kan la denne energien flyte gjennom meg på. Inniblant kommer politiet opp for å informere om hvordan sakene går, mens vår venn venter på at rettsystemet skal få opp farten. Han har tre rettssaker gående mot dem samtidig. En for å ha stjålet tingene hans, en for å ha okkupert huset hans, og en for psykisk manipulasjon og terror gjennom åtte år.

Er de som blir med i sekter vakre søkere eller dumme idioter?

Jeg møtte denne vennen første gang som medlem av gruppen. Det var faktisk han som inviterte meg til å besøke dem. Jeg ble fascinert og inspirert av måten de utfoldet seg på. Etter mitt første besøk hos dem var jeg i flere dager i en tilstand av opplysthet. Så noe i meg har vanskelig for å sortere ut hva som egentlig foregår og har foregått. På den ene siden ga mitt møte med disse menneskene meg en av de vakreste opplevelsene jeg har hatt i mitt liv. På den andre siden både ser og vet jeg i ettertid at de i stor grad har misbrukt sin makt over andre mennesker. Jeg blir fortalt historier om hvordan de har påført andre fysisk og psykisk smerte, i den hensikt å hjelpe de til å bli kvitt sitt ego,

som gir meg gåsehud og frysninger. Jeg ser at det har vært en stormannsgalskap og mangel på empati på ferde sammen med en dyp lengsel etter virkelig enhet, åndelighet og frihet fra det jordiske træls begrensninger og kjedsommelighet. Jeg ser også at min venn sliter, både

"Der vestens religion har satt det individuelle jeg i sentrum og sagt at mennesket nærmest er skapelsens mål og høyeste mening, så har østens religioner langt på vei sett på det å være individuell som en lite attraktiv og svært ensom og avskåret tilstand."

med å akseptere det han har vært med på å gjøre mot andre, og at han selv har latt seg forføre av en "falsk" guru. Når sannheten skal sies er jeg ganske dypt sjokkert over meg selv. Jeg regner meg for å være en av de mest reflekterte, gjennomtenkte og uavhengige åndelige søkere som finnes. Hvordan kunne jeg la meg fascinere så sterkt? En fin biefekt av det hele er at jeg har fått et mye mer ydmykt forhold til andre som er eller har vært i sekter. Jeg forstår at de ikke er svake og dumme av den grunn, men kanskje bare tvert i mot modige og søkende etter noe større og høyere enn det daglige slit. Noe av svaret på hvorfor jeg ble tiltrukket av disse menneskene er at mye av det hun (gurun) gjorde ga gjenklang i min lengsel. Hun levde det hun snakket om og søkte å bringe spiritualiteten inn i livet med voldsom kraft. Det dreide seg ikke om å be til en opphøyd guru og finne stillhet og ikkehandling i sitt innerste, men om å tåle å leve 100 % i samklang med din sjel i det daglige. Her hadde jeg fun-

net en guru jeg kunne le og leke med! Det skulle jo vise seg å være nettopp for godt til å være sant!!

Gurun og psykopaten. To alen av samme stykke?

Personlig savner jeg gleden og ekstasens frigjørende latter i så mange åndelige sammenhenger. Når jeg ser dypere etter så er det nettopp denne evnen til å gi hver enkelt som kom en flik av deres egen lengsel som gjorde henne så tiltrekkende og farlig. I ettertid kan jeg se at denne gurun er svært narsissistisk. Hun har et stort spirituellet ego, som gir henne kraft og styrke til å være totalt overbevist om at hun er en opplyst mester. En av de sterkeste kreftene i oss mennesker er lengselen etter å gi våre liv mening og betydning. Til å begynne med tiltrekker hun seg åndelige søkere med å gi dem intens oppmerk-

SEKTER

En av de fremste norske eksperter på sekter er Arne Tord Sveinall. I sin bok "Troende til litt av hvert" går han inn på sekter og deres kjennetegn. I en chat på Aftenpostens nettsted finner vi en kortversjon: En sekt er gjerne en minoritet, har sterke konformitetspress, det er utillatelig å stille kritiske spørsmål, man har definerte utestengelsesmekanismer, en betydelig og "ufeilbarlig" autoritet, ofte vil vesentlige deler av lære eller historie holdes hemmelig, og så gir det som regel reaksjoner ved utmelding.

Illustrasjonsfoto: colourbox.no

somhet og fortelle de om hvor unike og spesielle de er. Denne oppmerksomheten gir en dyp følelse av å ha kommet hjem og endelig bli sett som den sjel man egentlig er. Det hele fungerer litt på samme måten som når en psykopat forfører sitt offer. Han får den utvalgte til å føle seg spesiell, utvalg og unik. Jeg kan se hvordan denne kvaliteten går igjen i mange new-age sekter og grupper. De som er innviet har store åndelige opplevelser og føler seg spesielle og utvalgte. Universet vil noe med dem og de har vært så heldige å treffe denne åndelige mesteren som kan hjelpe de til å fullbyrde sine åndelige lengsler og muligheter! Noe av det mest spennende er at den urokkelige og overbevisende troen guruen deler med andre ofte fører til sterke opplevelser og noe i nærheten av mirakler. Som sagt hadde jeg selv en opplysningserfaring etter å ha møtt henne. Det spennende er at hun åpnet

enn i et kjærlighetsforhold, siden et av målene i mange åndelige sekter og sammenhenger nettopp er å gi slipp på egoet og søke absolutt renhet og klarhet. Det er vanskelig å bruke sitt jeg til å stå i mot en åndelig forfører, når nettopp det å gi slipp på jeget og overgi seg i tillitt er ens eget dype ønske. Hvordan kan man slippe taket og legge sitt liv i andres/det guddommeliges hender, uten å risikere å miste seg selv? De fleste guruer gir sine tilhengere en innledende opplevelse av åndelig innsikt/erfaring, som de veldig gjerne vil ha mer av. Og det er her alt legges til rette for at det kan gå veldig galt. Det er ikke uvanlig at det kun er etter at man har vært igjennom dette stadiet (forelskelsen) at det blir mulig å skille den ekte åndelige veileder fra den som kun er besatt av sitt eget åndelige ego. På samme måte som det først er her man virkelig kan skille den manipulerende kjærlighets-

pet. Det som begynte som en strålende visjon blir langsomt forvandlet til en marsj gjennom utilstrekkelighet og daglig kamp for å bli kvitt sitt mørke og sitt ego. I akkurat det tilfellet jeg snakker om kan jeg med letthet se hvordan guruen begynner sin åndelige dans gjennom å projisere sin egen kjærlighet og åndelige kraft og lengsel inn i de hun møter. Hun ”ser” og vekker dermed den åndelige kraft i sitt ”offer”. Når hun så har fått vedkommende på kroken og begynner å hale inn dreier bildet seg rundt, som i de fleste kjærlighetsforhold. Guruen slutter å se bare kjærlighet og lys i sin følger, istedenfor begynner han/hun å projisere sitt eget ubearbejdet mørke inni ”offeret”. Disippelen har mange svakheter og urenheter i egoet, som må renses ut for at lyset skal få utfolde seg og kjærligheten vokse og spre seg utover jorden til alle de trengende som er fanget i materiens illusjon. Men hel-

”Denne loven skal være en av universets mest grunnleggende lover og sier ganske enkelt at alt som skjer med deg og som finnes i ditt liv er der fordi du har skapt det.”

meg for noe som gjorde at jeg kunne gå utover mine tidligere grenser for hva jeg hadde ansett som mulig for meg å erfare. Hun hjalp meg med andre ord til å tro på at det å ha en så vakker åndelig opplevelse og være i en slik tilstand kunne skje med lille MEG. For det er jeg henne evig takknemlig. Men for mange er det meste av historien med denne guruen både grim, skadelig og nedbrytende. Evnen til å skape grunnlag for en ekte spirituelle opplevelse hos andre er et av den åndelige psykopatens fremste varemerker. I kjærlighetsforhold klarer psykopaten på samme måte å skape ekte kjærlighet hos sitt ”offer”. Det gjør at vedkommende forblir i forholdet/sekten, selv lenge etter at det har begynt å virke nedbrytende og ødeleggende på selvfølelsen og identiteten. Det er på mange måter enda farligere i en sekt

psykopaten fra den som bare elsker. På samme måte som kjærlighet alltid er forbundet med irrasjonell besettelse og dype behov, så er sann åndelighet en slags galskap som går hinsides vanlig fornuft eller god skikk og bruk.

Det hele er i grunnen ganske enkelt, og jeg ser hvor forbløffende likt kristendommens manipulasjoner og forføringer er det som skjer i new-age sekter. Det hele begynner med en åndelig opplevelse og en rosenrød visjon om hvor fantastisk verden kan bli. Den heldige søker er blitt utvalgt til å dele det forjettede budskap med andre og kan prise seg lykkelig over å spre kjærlighet, skjønnhet og sann klarhet ut til verden. Halleluja! Det neste steget består i at man begynner å se at det er jeget som står i veien for dette rene budska-

digvis er guruen der og kan fortelle den håpefulle om sannheten og den store kjærligheten som finnes bare vedkommende er villig til å gi seg hen og følge veien som foreskrives av guruen.

At dette er en farlig vei å begi seg ut på er tydelig beskrevet i en bok jeg nettopp har lest om Knuteby sekten. Det slår meg hvor mange likhetspunkter som finnes mellom denne ganske spesielle kristne sekten og metodene til den guruen jeg selv har vært så heldig å treffe på. I Knuteby sekten er Åsa Waldau ”Kristi brud”. I mitt tilfelle var det ”moder jord” som snakket gjennom guruen. I begge tilfellene ble ”sannheten” formidlet med absolutt og uimotsigelig autoritet. Det er jo tross alt den høyeste guddommelige kraft som snakker og vises gjennom disse ”beåndete” individe-

ne. Det dannes en indre sirkel rundt den ”opplyste” mester og de som tilhører den vet mye mer om det som egentlig foregår enn de andre. Dette skyldes rett og slett at den indre sirkel er på et ”høyere” nivå enn de uinnvidde og slik kan forstå og få tilgang på informasjon som ikke vil kunne forstås av de vanlige og fremdeles mer dødelige tilhengerne. I Knuteby sekten førte denne kulturen, som i stor grad blander åndelighet, seksualitet og guddommelig sannhet inn i en eneste røre, til flere mord. Så langt har det heldigvis ikke gått i tilfellet jeg kjenner til. Men det er lett å se hvordan enkelte av ”min” guruens tilhengere har brukt seksualitet som middel til å knytte potensielle nye tilhengere tettere til seg. Som noen av dem sa; De kunne ikke gå til sengs med hvem de ville, men måtte stille opp og gjøre det gurun sa var det sanne og riktige.

Hva skal man så gjøre? Skal man unngå å føle den åndelige kraften og lyset som strømmer ut av andre og slutte å glede seg over å finne noen som har et sterkere lys enn man selv besitter?

Det samme spørsmålet kan stilles når det gjelder kjærlighet. På grunn av at det finnes manipulerende kjærlighetspsykopater ute på jakt, skal man slutte å forelske seg og leve uten kjærlighet eller være fornøyd med å elske seg selv sånn i all stillhet, uten å blande inn andre? Jeg kan ikke finne noen mening i å holde seg unna kjærlighet selv om det

”Gjennom å tillate andre å ha de kontraster og erfaringer i sine liv som de ønsker å erfare, kan vi tillate oss selv det samme. Den loven dreier seg både om absolutt aksept av det som skjer med andre og det som hender med oss selv.”

finnes de som misbruker dens kraft, på samme måte ser jeg ingen grunn til å holde seg unna åndelige mestere og veiledere, selv om det finnes de som misbruker den åndelige kraft. Som de sier i Star Wars: Må kraften være med deg (May the force be with you)... Og så er det din egen oppgave å ikke velge den mørke veien (the dark side).

Hva er så den avgjørende faktor for om du blir forført av psykopatene/de egoinflaterede guruer eller om du klarer å motstå deres press for å overta din kraft og frihet? Min personlige erfaring at det er nettopp ditt mot til å holde på din individualitet som redder deg fra åndelighetens mørke kraft. Ganske underlig siden så mye åndelighet nettopp går ut på å slippe egoet og komme seg

ut av jegets ensomhet og atskillelse fra kjærlighetens essens og spirituell enhet. Det kan med ett enkelt ord beskrives som integritet. Kort sagt så er du ikke villig til å selge sjela di for å komme inn i himmelen! Jeg husker at jeg som ganske ung så på alle de som for meg var kristne sauer, og tenkte at det fikk nå så være om jeg kom til helvete. For det første kom jeg til å møte igjen de jeg hadde noen interesse av å være sammen med på nevnte sted. For det andre var det umulig for meg å gi ifra meg verken min evne til å tenke eller min egen kraft og styrke for å få evig frelse. Da fikk jeg heller være sann mot meg selv og ta konsekvensen av å skulle straffes til evig tid. Nå hjalp nok min fars darwinistiske innstilling meg i forhold til de som har gjennomlevde det helvete å virkelig tro på at de kom til helvete hvis

de ikke fulgte bibelens ord og påbud. Min far mente også at det ikke var så ille i helvete, han var ingeniør og hevdet at siden alle ingeniørene nok kom dit, så ville alle varmetekniske problemer være løst for lenge siden.

Åndelig rus og bruk av stimulerende narkotiske stoffer har forbløffende mange likheter.

Legger du merke til hvordan det hele med ett er blitt litt ufarlig og til og med litt komisk. Kanskje det er komisk, men det er samtidig dypt alvor og mye smerte forbundet med mennesker som får hele eller deler av sitt liv forvrengt og pulverisert gjennom å følge ubalanserte/negative guruer. Bruk av åndelig overført rus gjennom en guru og bruk av narkotiske stoffer har mange likheter. Den store forskjellen er at mens

eller annet sted på den andre siden av ensomhetens kløft. Det samme gjelder kanskje for rusmidler som for guruer? På sitt beste kan de åpne deg for en ny og interessant opplevelse av virkeligheten. Men i det lange løp er det ikke bare best, men også helt nødvendig å finne veier til denne tilstanden i ditt eget indre og befri deg fra eventuell avhengighet som har oppstått. Åndelighet er et møte med en tilstand, mulighet og kraft som finnes inne i deg. Og sannheten er at det kun er du selv som kan åpne døren til denne kraften.

Det store og utfordrende arbeidet består kanskje i å gå den indre vei til denne ekstasen, istedenfor å prøve å finne en ytre snarvei. Den indre vei kan være lang el-

narkotiske stoffer gir deg en rus som du i ditt innerste vet er kjemisk fremkalt, så gir åndelige opplevelser deg en følelse av dyp og ekte kontakt med en tilstand som alt i deg vet at er sann og mer ekte og virkelig en den lille subbevirkeligheten de fleste av oss dasset rundt i til daglig. Begge deler tar deg vekk fra egoets begrensede lille tristhet og åpner deg for en følelse av at JA, slik er det egentlig og slik både burde

dommedag, opplysning, frihetens øyeblikk eller Jesus komme og en ny åpenbaring. Problemet er at det ikke skjer og at drømmen om paradiset bare flyttes fremover til neste korsvei, som knappestøperen sier i Peer Gynt.

Den innledende åndelige opplevelse setter oss ofte i kontakt med en kjerne og essens av dyp indre

”Det store og utfordrende arbeidet består kanskje i å gå den indre vei til denne ekstasen, istedenfor å prøve å finne en ytre snarvei. Den indre vei kan være lang eller kort, men den består i at du lærer å romme og være den personen som er i vibrasjonsmessig samklang med de stemningene og tilstandene som er så vakre og skaper så mye lengsel i deg.”

og ønsker jeg å føle og ha det hele tiden. Det er ikke noe rart at vi så lett lar oss lede på avveier av ildevann, narkotika og gale guruer. Hadde guruer vært like pålitelige og stødige i sin levering av rus som visse narkotiske stoffer ville de hatt totalt verdensherredømme. Det eneste som gjør at de har begrenset makt er at de har store problemer med å levere ekstase på bestilling. Og når varene ikke blir levert som foreskrevet, så mister man ofte tålmodigheten etter veldig laaang og meningsløs venting på at forløsningen skal komme. De fleste guruer lever derfor i et slags spill hvor man opprettholder forventningen om en fremtid som skal bringe den store forløsningen til medlemmene og kanskje hele sekten. Det kan kalles 2012,

sannhet i oss. Utfordringen er hva vi gjør med vårt store ønske om å få mer av godsakene og slippe å våkne opp og leve våre liv i en enda tristere hverdagsvirkelighet enn den vi forlot. Det finnes intet enkelt svar på dette. Man kan selvfølgelig prøve å holde seg unna åndelighet og være fornøyd med den daglige dont og leve et liv som dreier seg om verdslige og personlige ting, hvor man ikke løfter blikket mot himmelen i lengsel etter ren ånd. Men for mange er lengselen etter en større MENING og en indre viten om en vakker tilstand av åndelig enhet så sterkt tilstede i hjertet at den nærmest tvinger oss til å risikere både de ene og det andre for å komme nærmere det forjettede land av dyp glede og tilfredshet. Vi vet at det finnes et

ler kort, men den består i at du lærer å romme og være den personen som er i vibrasjonsmessig samklang med de stemningene og tilstandene som er så vakre og skaper så mye lengsel i deg. Du må rett og slett gjøre det som skal til for å bli et vakkert, kjærlighetsfylt, lysende og guddommelig åpent menneske. Det kan skje på et øyeblikk, ta et uendelig antall liv, eller kanskje være noe som kommer og går.

Det underlige er at selv de som følger såkalt gode åndelige veiledere, som ikke er ute etter hverken makt eller penger, kan få store problemer. Jeg har hørt om folk som har solgt alt de eier og viet sitt liv til å følge en mester, for deretter å miste troen og bli stående helt på bar

bakke uten verken kraft eller styrke til å begynne et nytt liv på egen hånd.

Igjen kommer jeg til å tenke på ordet integritet. Det viktige er å ikke gjøre noe som du ikke selv kan stå fullt og helt inne for og selv velger, verken for å tilfredsstillte andre, eller i troen på at noen skal frelse deg. I det hele tatt er det ganske så bakvendt å tro at noen andre skal gi deg din åndelige kraft. Omtrent like bakvendt som å tro at du blir kjærlighet bare du får noen andre til å elske deg. Det kanskje viktigste kjennetegnet på om du føler rett eller feil vei er å kjenne på om det du gjør og veien du har valgt gir deg følelsen av å bli sterkere, klarere og friere? Men det er også den falske veileders yndlingsspill å få deg til å tro at du blir sterkere og friere og mer åndelig, mens du i sannhet gir fra deg stadig mer av din kraft. På samme måten som psykopaten får deg til å tro at du gjør ting av kjærlighet og medfølelse, mens du i stadig større grad handler ut i fra ufrihet, angst og usikkerhet.

Jeg anser motet til å være sann mot seg selv og sin egen indre essens som kanskje den kosteligste av alle åndelige juveler. Å oppleve vår spiritualitet som ikke bare en upersonlig kjærlighet, men som en individuell tilstand av spirituell tilstedeværelse, er slik jeg ser det en stor del av hensikten med denne jordiske reisen.

Det gjelder også å huske en ting til; Vi er ikke her fordi vi vet hvordan alt skal gjøres før vi kommer. Vi er her for å gjøre nye erfaringer, og det betyr at vi er her for å finne stadig nye svar og opplevelser. En av forutsetningene for å være på denne reisen mot uendelig åndelig tilstedeværelse er at vi inniblant skjærer ut, gjør tabber og mister biter av oss selv når vi skraper borti virkelighetens uhumskheter i styggesvingen. Da gjelder det å tilgi verden, tilgi seg selv og plukke opp det man har av egenkjærlighet, verdighet og integritet før man igjen gir seg hen til den uendelige oppdagelsesreisen tilværelsen er. •

Typiske trekk ved sekter:

Dag Hareide, som i flere år har jobbet med barn og unge i sekter, har i VG en liste på 10 punkter om sekter:

- 1. Sekten har sannheten.*
Den innsikt som forvaltes av sektens ledelse er hellig, som regel en åpenbaring.
- 2. Sektlederen har makten.*
Det er som regel en leder, og organisasjonen er bygd opp som en pyramide, med en sterk leder på toppen.
- 3. Sekten har sterke og enkle fiendebilder.*
Den ytre fienden og de onde er utenfor sekten, de gode er innenfor. De som er utenfor sekten har en mindre verdig eksistens, og havner i helvete.
- 4. Medlemmer endrer identitet ved opptak.*
Det skjer ved seremonier. De får gjerne nytt navn eller kallenavn. Den gamle identitet blir sjikanert. De gamle forbindelser knyttet til økonomi, familie, arbeid og vennskap blir endret radikalt.
- 5. Sekten tar sosial kontroll.*
Krav om renhet betyr at tid, penger, tilgang til annen informasjon og grunnlag for beslutninger må kontrolleres av sektens organisasjon.
- 6. Sekten holder levende en indre fiende.*
Det er synden, eller feil som begås av sektmedlemmer. Det oppstår en bekjennelseskult når du har gjort noe galt. De som ikke vil delta utstøtes.
- 7. Målet overordnes midlene.*
Sektens mål er viktigere enn de allmenngyldige bud som gjelder i verdensreligionene og filosofiske moralsystem. Det første er som regel løgner. Du får dobbel tale i forhold til de utenfor. Det er greit å lyve for utenforstående, men ikke for andre medlemmer. Senere kan det gjelde andre bud som å stjele, bud knyttet til seksuell liv og familiesamhold, og i ekstreme tilfeller å drepe.
- 8. Sekten utvikler et eget språk som blir et sluttet univers.*
Dette språket er gjerne ikke rasjonelt og inneholder mystisk manipulasjon.
- 9. Kunnskapen i sekten er hierarkisk og esoterisk.*
Nybegynnere får ikke tilgang til kunnskap og informasjon som lederne har. Kunnskapen er skjult og under kontroll av ledelsen og bygd opp slik at man må gjøre seg fortjent til lydighet.
- 10. Å forlate sekten blir møtt med sanksjoner.*
Det kan være alt fra sosialt brudd til fysisk forfølgelse.

VG 2004